

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXXXII.

wydana i rozestana 29. Czerwca 1850.

249.

Cesarski patent z dnia 16. Kwietnia 1850,

moe mający dla całej objętości państwa,

którym się utwarza dla austryackiej marynarki własna honorowa bandera, w nagrodę nader zaszczytnych czynów marynarskich.**My Franciszek Józef pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;****Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmaacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy etc.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krajny i Bukowiny; Wielki-Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książę górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; książęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburka, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istrii; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej, Wielki-Wojewoda województwa Serbii, etc. etc.**

Z sprawiedliwym zadowoleniem uznawali nasi przodkowie silną sprawność marynarską i rzeźwy duch przedsiębiorczy, eną uczciwość i śmiałość, jaką każdego czasu okazywali przewodnicy okrętowi i majtkowie Naszej handlowej marynarki, przez któreto zaszczytne ich przymioty, taż wyniesioną została w krótkim czasie do tak

Allgemeines

Reichs - Gesetz - und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Juni 1850.

249.

*Kaiserliches Patent vom 16. April 1850,**wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,**wodurch für die österreichische Handelsmarine eine eigene Ehrenflotte zur Belohnung ausgezeichnete Seemannischer Leistungen errichtet wird.***Wir Franz Joseph der Erste,**

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenems, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien, etc. etc.

Mit gerechter Befriedigung haben Unsere Vorfahren die Seemannische Tüchtigkeit und den regen Unternehmungsgeist, die Ehrenhaftigkeit und Entschlossenheit anerkannt, welche die Schiffsführer und Seeleute Unserer Handelsmarine jederzeit bewährt, und durch welche rühmliche Eigenschaften sie solche in kurzer Zeit zu einem so ausgezeichneten Range unter

znakomitej rangi między narodami żeglującymi. Niemniej zacności umysłu swego okazali w najnowszych czasach austriacy przewodnicy okrętowi i majtkowie, przez niezachwianą wierność ku Naszemu Domowi Cesarskiemu, w jakiej oni honor Naszej bandery po wszystkich morzach nieskazitelnie zachowywali.

Wielce ceniąc takowe, chwały godne przymioty Naszej handlowej marynarki, czujemy potrzebę dać jej oznakę łaskawej Naszej Cesarskiej przychylności, któraby poświadczała publicznie jej zasługi, a zarazem ją pobudzała i nadal obranym postępować torem, zaszczytu pełnym.

W tym przeto celu, na wniosek Naszego ministra handlu i po zasięgnięciu Naszej Rady ministrów, uchwaliliśmy obdarzać na przyszłość austriacką handlową marynarkę własną banderą honorową, w nagrodę zaszczytnych marynarskich jej czynów, pod warunkami następującymi:

§. 1. Bandera honorowa dwie ma klasy, a to: banderę honorową białą i banderę honorową czerwoną.

§. 2. Biała bandera honorowa ku temu przeznaczona jest, nagradzać nią tych austriackich przewodników okrętowych, którzyby pierwsi otworzyli z skutkiem nową handlową drogę do dalekich okolic świata, lub też inaczej przez żeglugi swe i nautyczne czyny ogólnie, w wysokim stopniu położyli zasługi ku rozszerzeniu i podwyższeniu austriackiej żeglugi i własnego handlu morskiego, albo którzyby nader odznaczyli się przez uratowanie na morzu rozbitych, lub przez tym podobne chwały godne czyny.

§. 3. Czerwona bandera honorowa należy każdemu temu przewodnikowi okrętu, któryby skutecznie obraniał swój okręt przeciw nieprzyjacielskiemu lub morsko-rozbójniczemu napadowi, albo podczas morskiej wojny wstępnym bojem odbył zaszczytną walkę albo sprawił dzielną pomoc Naszym okrętom wojennym.

§. 4. Przewodnik okrętu prawo ma kazać zatknąć udzieloną mu banderę honorową na głównym maszcie tego okrętu, którym dowodzi, udzielenie bowiem bandery honorowej, przywiązane jest do osoby jego, a nie do okrętu.

§. 5. Jeżeli przewodnik okrętu obiema banderami honorowymi obdarzony został, tedy je obie jednocześnie na masztach swego okrętu rozwinąć może.

§. 6. Przy szczególnych okazjach przewodnik okrętu także i statek swój banderą honorową przyozdobić może.

§. 7. Przy morsko-zwyczajnych powitaniach doznaje bandera honorowa tego znaczenia, iż Nasze okręty wojenne, austriackie forteczne i pobrzeżne baterie odpowiadać muszą równą wystrzałów liczbą. Takowe powitania jednak w austriackich albo cudzych portach, gdzie się okręty Nasze znajdują, tylko przy wplynięciu i odpłynięciu odwzajemnione być mogą.

§. 8. Bandera honorowa z jedwabnej materyi sporządzona, ukazuje w środku cesarskiego orła dwugłowego. W czarnym pasku poprzecznym znajdują się w złocie na stronie przedniej białej bandery honorowej słowa: „Merito navali“ a czerwonej: „Fortitudini navali“ na odwrotnej zaś stronie godło: „Viribus unitis“.

§. 9. Nadanie bandery honorowej, wyświadcza się dyplomem przez Nas wydany, który przewodnik okrętu dla uwierzytelnienia schować musi.

§. 10. Posiadanie bandery honorowej uprawnia posiadacza, upraszać o nadanie

den seefahrenden Nationen emporgeschwungen haben. Nicht minder ehrenwerth hat sich die Gesinnung der österreichischen Schiffsführer und Seeleute durch ihre unerschütterliche Treue an Unser Kaiserhaus in der jüngsten Zeit offenbart, in welcher sie die Ehre Unserer Flagge auf allen Meeren unbefleckt zu bewahren wussten.

Da Wir diese ruhmwürdigen Eigenschaften Unserer Handelsmarine hochschätzen, so fühlen Wir das Bedürfniss, derselben ein Merkmal Unserer kaiserlichen Wohlgeogenheit zu geben, dass ihr Verdienst öffentlich bezeugen, und derselben zugleich zum Sporne dienen soll, auf der betretenen ehrenvollen Bahn fortzuschreiten.

Ueber Vorschlag Unseres Handelsministers und nach Einvernehmen Unseres Ministerathes haben Wir in dieser Absicht beschlossen, dass in Zukunft für die österreichische Handelsmarine eine eigene Ehrenflagge zur Belohnung ausgezeichnete seemännischer Leistungen unter folgenden Bedingungen von Uns verliehen werden wird:

§. 1. Die Ehrenflagge hat zwei Classen, und zwar die weisse und die rothe Ehrenflagge.

§. 2. Die weisse Ehrenflagge ist dazu bestimmt, österreichische Schiffsführer zu belohnen, welche zuerst einen neuen Handelsweg nach entfernten Weltgegenden mit Erfolg eröffnen, oder sonst durch ihre Fahrten oder durch ihre nautischen Leistungen überhaupt um die Ausbreitung und Beförderung der österreichischen Schiffahrt und des eigenen Seehandels in hohem Grade sich verdient machen, oder durch die Rettung von Schiffbrüchigen und ähnliche lobenswerthe Thaten sich auszeichnen werden.

§. 3. Die rothe Ehrenflagge gebührt jedem österreichischen Schiffsführer, der sein Schiff gegen einen feindlichen oder seeräuberischen Angriff erfolgreich vertheidigt, oder während eines Seekrieges angriffsweise ein ruhmvolles Gefecht besteht oder Unseren Kriegsschiffen wirksamen Beistand leistet.

§. 4. Der Schiffsführer hat das Recht, die ihm verliehene Ehrenflagge auf dem Hauptmaste des Schiffes wehen zu lassen, das er befehligt, da die Verleihung der Ehrenflagge an seine Person und nicht an das Schiff geknüpft ist.

§. 5. Wenn einem Schiffsführer beide Ehrenflaggen verliehen worden sind, so darf er beide gleichzeitig auf den Masten seines Schiffes wehen lassen.

§. 6. Bei besonderen Veranlassungen darf der Schiffsführer auch seine Jolle mit der Ehrenflagge schmücken.

§. 7. Bei den üblichen Begrüssungen genießt die Ehrenflagge den Vorzug, dass Unsere Kriegsschiffe, die österreichischen Forts- und Strandbatterien mit der gleichen Anzahl von Schüssen antworten müssen. Diese Begrüssungen dürfen jedoch in österreichischen oder in fremden Häfen, wo Uns re Kriegsschiffe sich befinden, nur bei der Ein- und Ausfahrt gewechselt werden.

§. 8. Die aus Seidenstoff gefertigte Ehrenflagge führt in der Mitte den kaiserlichen Doppelaar. In einem schwarzen Querstreifen stehen in Gold auf der Vorderseite bei der weissen Ehrenflagge die Worte: „Merito navali“ und bei der rothen „Fortitudini navali“, auf der Rückseite aber der Wahlspruch: „Viribus unitis.“

§. 9. Die Verleihung der Ehrenflagge wird durch ein von Uns erlassenes Diplom beurkundet, dass der Schiffsführer zur Beglaubigung aufbewahren muss.

§. 10. Der Besitz der Ehrenflagge berechtigt den Inhaber, um die Verleihung des Verdienstkreuzes und solcher Dienstposten anzusuchen, für welche er seine Befähigung darzuthun vermag.

krzyża zasługowego i tych posad służbowych, dla którychby w stanie był wykazać swe uzdolnienie.

§. 11. W nagrodę zasługowego uczestnictwa, jakieby mieli ludzie okrętowi w tej czynności chwały godnej, za którą udziela się bandera honorowa, każdego razu rozdzielona ma być summa 500 do 2000 złt. r. mon. konw. między tych z ludzi okrętowych, którzy szczególnie się odznaczyli. Każdy obdarzony otrzyma nadto piśmienne zaświadczenie honorowe za swe zasługujące spółdziałanie.

§. 12. Przewodnicy okrętowi, banderę honorową posiadający, i majtkowie, którzy zaświadczenie honorowe otrzymali, gdyby do służby morskiej niezdolnymi się stali, przy wymierzeniu pensyi albo prowizyi z funduszu pensyi marynarskiej najszczególniej uwzględnieni być mają.

§. 13. Każdy przewodnik okrętu, chcący być uczestnikiem bandery honorowej musi prozbę swą podać do Naszej centralnej władzy morskiej, i załączyć wszelkie dowody, jakieby potrzebne były do sprawdzenia wykonanego czynu chwały godnego.

§. 14. Centralna morska władza obowiązana jest, prozbę dowodami należycie opatrzoną przedłożyć komissyi znawców do ocenienia tejże.

§. 15. Komissya ta rozstrzyga podług większości głosów na podstawie udzielonych dowodów, tudzież czynów przez nią samę wywiezionych i rozpraw odbytych w ten sposób, iż z tego z wszelką jasnością rozpoznać można zasługę morską tak przewodnika okrętu jak pojedynczych członków ludzi okrętowych.

§. 16. Decyzya na udzielenie brzmiąca ze wszystkimi aktami rozprawy komissyi przez centralną władzę morską, wraz z jej zdaniem konkomitacyjnem, ministrowi handlu przesyła się, który wedle tego albo na udzielenie albo na odrzucenie wnioskuje.

§. 17. Proźby, przez komissyą większością głosów odrzucone, ubiegającemu się zwrócone być winny pod wyszczególnieniem powodów bez dalszego przedkładu.

§. 18. Komissya składa się z 12 członków, z których czterej oficerowie floty przez Naszą nadkomendę marynarską wymienieni, czterej austriacy właściciele okrętów i czterej austriacy przewodnicy okrętowi przez prezydenta centralnej morskiej władzy za każdym razem obrani będą, który osobiście przewodnictwo przy rozprawie prowadzić, i tylko przy równości głosów ku rozstrzygnięciu głosować będzie.

§. 19. Centralna władza morska ułoży porządek czynności, wedle której komissya przy rozprawach swych postępować i uchwały swe stanowić ma. Protokoły i wszystkie akta rozprawy przez urzędnika centralnej władzy morskiej prowadzone i należycie uporządkowane schowane będą.

§. 20. Każdy, który nieprawnie bandery honorowej używa, podpada karze pieniężnej złt. r. 500. mon. konw.

§. 21. Ten przewodnik okrętu, który fałszywymi dowodami, świadkami lub innym jakim sposobem podstępnie pozyskał bandery honorowej albo też przy komissyi pozyskać się usiłuje, podpada karze pieniężnej złt. r. 1000. mon. konw.

§. 11. Zur Belohnung des verdienstlichen Antheils, den die Schiffsmannschaft an der rühmlichen Handlung genommen hat, für welche eine Ehrenflagge verliehen wird, soll jedesmal die Summe von 500 bis 2000 Gulden Conv. Münze an Jene aus der Mannschaft vertheilt werden, welche sich besonders hervorgethan haben. Jeder Betheilte erhält ausserdem ein schriftliches Ehrenzeugnis über seine verdienstliche Mitwirkung.

§. 12. Die Schiffsführer, welche Ehrenflaggen besitzen, und die Seeleute, welche Ehrenzeugnisse erhielten, sollen, wenn sie zum Seedienste untauglich werden, bei der Bemessung der Pensionen oder Provisionen aus dem Marine-Pensionsfonde vorzüglich berücksichtigt werden.

§. 13. Jeder Schiffsführer, welcher einer Ehrenflagge theilhaftig zu werden wünscht, muss sein Gesuch bei Unserer Central-Seebehörde einbringen und alle Behelfe beilegen, welche zur Bewahrheitung der vollbrachten ruhmvollen Handlung erforderlich sind.

§. 14. Die Central-Seebehörde ist verpflichtet, das ordnungsmässig belegte Gesuch einer Commission von Fachmännern zur Würdigung zu unterlegen.

§. 15. Diese Commission spricht ihr Erkenntniss nach Stimmenmehrheit auf Grundlage der mitgetheilten Behelfe und der von ihr selbst erhobenen Thatsachen und gepflogenen Verhandlungen in der Art aus, dass aus demselben das seemännische Verdienst des Schiffsführers und der einzelnen Glieder der Mannschaft mit aller Klarheit erkannt werden kann.

§. 16. Das auf Gewährung lautende Erkenntniss wird mit allen Verhandlungsacten der Commission durch die Central-Seebehörde, von ihrem Gutachten begleitet, dem Handelsminister eingeschendet, welcher darnach auf die Verleihung oder Abweisung anträgt.

§. 17. Gesuche, die mit Stimmenmehrheit von der Commission abgelehnt werden, sind dem Bewerber unter Angabe der Gründe ohne weitere Vorlage zurückzustellen.

§. 18. Die Commission besteht aus 12 Mitgliedern, von denen vier Flotten-Officiere von Unserem Marine-Obercommando bezeichnet, vier österreichische Schiffsrheder und vier österreichische Schiffsführer vom Präsidenten der Central-Seebehörde jedesmal gewählt werden, welcher persönlich den Vorsitz bei der Verhandlung führen, und nur bei Stimmengleichheit zur Entscheidung mitstimmen wird.

§. 19. Die Central-Seebehörde wird eine Geschäftsordnung entwerfen, nach welcher die Commission bei ihren Verhandlungen vorzugehen und ihre Beschlüsse zu fassen hat. Die Protokolle und alle Verhandlungsacten werden von einem Beamten der Central-Seebehörde geführt und gehörig geordnet aufbewahrt.

§. 20. Jeder, der unbefugt eine Ehrenflagge führt, verfällt in eine Vermögensstrafe von 500 Gulden Conv. Münze.

§. 21. Jeder Schiffsführer, der durch falsche Belege, Zeugen oder auf andere Weise eine Ehrenflagge erschlichen hat, oder bei der Commission zu erschleichen sucht, verfällt in eine Vermögensstrafe von 1000 Gulden Conv. Münze.

§. 22. Te kary pieniężne ściągnione będą na dobro instytutu pensyi marynarskiej.

§. 23. Przewodnik okrętu, który staje się winnym zbrodni lub hańbiącego jakiego przekroczenia, traci tak nabytą banderę honorową, jak wszystkie z nią połączone odznaczenia i korzyści.

§. 24. Udzielenie bandery honorowej, nagród i zaświadczeń honorowych dzieje się bez opłaty taks.

§. 25. Po śmierci przewodnika okrętu, któremu banderę honorową przyznano, honorowy ten znak na wieczne czasy ustawionym być ma w gminnej sali miejsca jego urodzenia, jeżeli zmarły nie nazначzył do schowania salę gminną innej gminy austriackiej.

Dano w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia 16. Kwietnia 1850.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Schmerling. Thun.
Kulmer.

250.

Rozporządzenie ministra finansów z dnia 15. Czerwca 1850,

moc mające dla wszystkich w spólnym związku celnym objętych krajów koronnych i krain, którem się buraki, kości, mąka z kości i wyroby cukrowe z płodów tutejszo-krajowych, w handlu przez pośrednią linię celną za wolne od opłaty celnej i trzydziestkowej oświadczają.

Przez postanowienia taryfy celnej z dnia 1. Listopada 1838. i taryfy trzydziestkowej z d. 1. Września 1840., — wedle których w handlu przez pośrednią linię celną z tutejszo-krajowych płodów wyrabiane gatunki cukru, wyjąwszy winogronowy syrop, uległy wchodowej należytości jednego złt. reńskiego, prócz ogólnego cła wchodowego, połowie powszechnej opłaty wchodowej podlegają, podczas gdy handel z rafinowanym cukrem i syropem, wyrabianym w tutejszo-krajowych rafineryach z cudzo-krajowej oclonej mąki cukrowej, przez pośrednią linię celną bez opłaty miejsce ma, — dotąd tak z tej, jak z owej strony pośredniej linii celnej z tutejszo-krajowych płodów wyrabiane fabrykaty cukru, przy przejściu przez pośrednią linię celną, ocleniu podlegały.

Aby te wyroby, które mocą Najwyższej uchwały z dnia 12. Listopada 1849. we wszystkich krajach koronnych, wyjąwszy wyłączenia celne, podlegają zaprowadzonemu podatkowi konsumcyjnemu, co do handlu przez pośrednią linię celną równo ustawić z fabrykatami z oclonego kolonialnego cukru surowego, i oraz, aby fabrykom cukru ułatwić wprowadzanie wyrobowego materiału, na podstawie Najwyższej uchwały z d. 7. Czerwca 1850. względem zniesienia pośredniej linii celnej, rozporządza się co następuje:

1. Znoszą się dla handlu przez pośrednią linię celną, Węgry, Kroację i Sławonią, województwo Serbskie z banatem Temeskim i Siedmiogród od reszty innych czę-

§. 22. Diese Strafgeder werden zu Gunsten des Marine-Pensionsinstitutes eingezogen.

§. 23. Ein Schiffsführer, der sich eines Verbrechens oder entehrenden Vergehens schuldig macht, wird der erworbenen Ehrenflagge und aller damit verbundenen Auszeichnungen und Begünstigungen verlustig.

§. 24. Die Verleihung der Ehrenflagge, der Belohnungen und Ehrenzeugnisse erfolgt taxfrei.

§. 25. Nach dem Tode des Schiffsführers, dem eine Ehrenflagge zuerkannt wurde, soll dieses Ehrenzeichen im Gemeindefaale seines Geburtsortes für immerwährende Zeiten aufgestellt werden, wenn der Verstorbene nicht zur Aufbewahrung den Gemeindefaal einer anderen österreichischen Gemeinde bestimmt hat.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am sechzehnten April Eintausend achthundert fünfzig Unserer Reiche im Zweiten.

Frans Joseph.

**Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld.
Schmerling. Thun. Kulmer.**

250.

Verordnung des Finanzministeriums vom 15. Juni 1850,

wirkam für alle in dem gemeinschaftlichen Zollverbände begriffenen Kronländer und Gebietstheile, womit Runkelrüben, Knochen, Knochenmehl und Zuckererzeugnisse aus inländischen Stoffen im Verkehre über die Zwischenzoll-Linie für Zoll- und dreissigstfrei erklärt werden.

Durch die Bestimmungen des Zolltarifes vom 1. November 1838 und des Dreissigsttarifes vom 1. September 1840, wornach im Verkehre über die Zwischenzoll-Linie, die aus inländischen Stoffen erzeugten Zuckergattungen, mit Ausnahme des der Eingangsgebühr von Einem Gulden unterworfenen Weintrauben-Syrups, nebst dem allgemeinen Ausgangszolle, der Hälfte der allgemeinen Eingangsabgabe unterliegen, während der Verkehr mit dem in inländischen Raffinerien aus inländischem verzollten Zuckermehle erzeugten Raffinat-Zucker und Syrup, über die Zwischenzoll-Linie gebührenfrei stattfindet, unterlagen bisher sowohl die diesseits als die jenseits der Zwischenzoll-Linie aus inländischen Stoffen erzeugten Zuckerfabrikate beim Uebertritt der Zwischenzoll-Linie der Verzollung.

Um diese Erzeugnisse, welche der mit Allerhöchster Entschliessung vom 12. November 1849 in allen Kronländern, mit Ausnahme der Zollausschlüsse eingeführten Verbrauchsabgabe unterworfen sind, in Absicht auf den Verkehr über die Zwischenzoll-Linie den Fabrikaten aus verzolltem Colonial-Rohzucker gleichzustellen, und um den Zuckerfabriken den Bezug des Fabrikations-Materials zu erleichtern, wird auf Grundlage der Allerhöchsten Entschliessung vom 7. Juni 1850 wegen Aufhebung der Zwischenzoll-Linie Nachstehendes verordnet:

1. Die Zoll- und Dreissigst-Bestimmungen für frische und gedörrte Runkelrüben, für Knochen und Knochenmehl (Spodium) dann für Zuckererzeugnisse aus inländischen Stoffen

ści państwa oddzielającą, celne i trzydziestkowe postanowienia względem świeżych i suszonych buraków, względem kości i mąki z kości (*spodium*), tudzież względem cukrowych wyrobów z płodów tutejszo-krajowych (p. 234, 235, 332, 333, 649, uwaga 2. powszechnej taryfy celnej z dnia 1. Listopada 1838., dalej p. 206, 207, 288, 289, 542 i 543, taryfy trzydziestkowej z dnia 1 Września 1840.).

2. Dyrekcjom krajowym finansów, których okrąg urzędowy pośrednią linię celną dotyka, polecono, aby podały rozporządzenie ustępu 1-go do wiadomości urzędów do pobierania celnych i trzydziestkowych należytości na pośredniej linii celnej ustanowionych, a to z tym dodatkiem, aby postanowienia te natychmiast na urzędowym placu urzędów celnych i trzydziestkowych, dla powszechnego obwieszczenia przybite i począwszy od dnia, w którym niniejsze rozporządzenie do każdego z tych urzędów dojdzie, w wykonanie wprowadzone zostały.

Krauss m. p.

251.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa sprawiedliwości z d. 22. Czerwca 1850

do c. k. najwyższego trybunału sądowego i do wszystkich władz sądowych, tudzież do prokuratorstw rządowych w tych krajach koronnych, w których prowizoryczna ustawa postępowania karnego z dnia 17. Stycznia 1850. z dniem 1. Lipca w wykonanie wstępuje,

którem się do tejsze właśnie ustawy postępowania karnego ogłaszają urzędowe formularze.

Aby przy zastosowaniu prowizorycznej ustawy postępowania karnego z dnia 17. Stycznia 1850. osiągnąć jak najjednostajniejszy tok interesów i zgodne pojmowanie i użycie nowych form procedury karnej, kazało c. k. ministryum sprawiedliwości sporządzić urzędowy zbiór formularzy do ustawy postępowania karnego. Zbiór ten obecnie ogłasza się *) a oraz wszystkim władzom sądowym i prokuratorstwom rządowym w krajach koronnych, w których ustawa postępowania karnego z 1-m Lipca b. r. w wykonanie wstępuje, przekazuje się, aby w sprawowaniu interesów i w ułożeniu piśmiennych wygotowań, ile możności używali form, w tymże zbiorze przedstawionych.

To się tycze szczególniejsz formularzów różnych sędziowskich rozkazów w przedśledztwie, formularzów decyzji przekazania i wyroków ostatecznych, tudzież protokołów posiedzeń.

Osobliwie muszą wszystkie decyzje przekazania i wyrokí ostateczne, wedle §. 20. konstytucyi państwa opatrzone być napisem: „W imieniu Najjaśniejszego Pana, Cesarza Austriackiego.“

Przytem samo przez się rozumie się, iż materyalna treść wyroków zawartych w zbiorze formularzy, która przykładowo tylko do unaocznienia pewnych kombinacyi nowych postępowania form przyjętą została, pod żadnym względem za stanowczą nie ma być uważana.

Schmerling m. p.

*) Uwaga. Takowy oddzielnie jest wydrukowany i w c. k. drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu nabytym być może, lecz go się także i urzędowie wszystkim c. k. władzom sądowym udziela.

(Nr. 234, 235, 332, 333, 649. Anmerkung 2 des allgemeinen Zollltarifs vom 1. November 1838, dann Nr. 206, 207, 288, 289, 542 und 543 des Dreissigsttarifes vom 1. September 1840) werden für den Verkehr über die, Ungarn, Croatien und Slavonien, die Woivodschafft Serbien mit dem Temeser Banate und Siebenbürgen von den übrigen Theilen des Reiches scheidende Zwischenzoll-Linie aufgehoben.

3. Die Finanz-Landesbehörden, deren Amtsgebiet die Zwischenzoll-Linie berührt, sind angewiesen, die Anordnung des Absatzes 1, den zur Einhebung der Zoll- und Dreissigstgebühren an der Zwischenzoll-Linie bestellten Aemtern mit dem Beisatze bekannt zu machen, dass diese Bestimmungen sogleich am Amtsplatze der Zoll- und Dreissigstämter zur allgemeinen Kundgebung anzuheften, und von dem Tage, an welchem jedem dieser Aemter die gegenwärtige Anordnung zukommt, in Vollzug zu setzen sind.

Krauss m. p.

251.

Verordnung des Justizministeriums vom 22. Juni 1850,

an den obersten Gerichtshof und an alle Gerichtsbehörden und Staatsanwaltschaften in den Kronländern, in welchen die provisorische Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 am 1. Juli 1850 in Wirksamkeit tritt, womit zu eben dieser Strafprocess-Ordnung **ämtliche Formularien veröffentlicht werden.**

Um bei der Anwendung der provisorischen Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 einen möglichst gleichförmigen Geschäftsgang und eine übereinstimmende Auffassung und Behandlung der neuen Formen des Strafverfahrens zu erzielen, hat das Justizministerium eine amtliche Sammlung von Formularien zur Strafprocess-Ordnung verfassen lassen. Diese Sammlung wird nunmehr veröffentlicht *) und sämtliche Gerichtsbehörden und Staatsanwaltschaften in den Kronländern, in welchen die neue Strafprocess-Ordnung am 1. Juli d. J. in Wirksamkeit tritt, werden angewiesen, sich in der Geschäftsbehandlung und in Verfassung der schriftlichen Ausfertigungen so viel als möglich der in dieser Sammlung dargestellten Formen zu bedienen.

Dies gilt ganz vorzüglich von den Formularien der verschiedenen richterlichen Befehle in der Voruntersuchung, der Verweisungserkenntnisse und Endurtheile und der Sitzungsprotokolle. Insbesondere müssen alle Verweisungserkenntnisse und Endurtheile in Gemässheit des §. 20 der Reichsverfassung mit der Ueberschrift: „In Namen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich“ versehen werden. Es versteht sich dabei von selbst, dass der materielle Inhalt der in der Formulariensammlung enthaltenen Erkenntnisse, welcher nur beispielsweise zur Anschaulichmachung gewisser Combinationen der neuen Formen des Verfahrens aufgenommen wurde, in keiner Hinsicht als entscheidend betrachtet werden darf.

Schmerling m. p.

*) Dieselbe ist abgesondert gedruckt und aus der k. k. Hof- und Staatsdruckerei in Wien zu beziehen, wird aber auch ämtlich an alle Justizbehörden vertheilt.

Rozrządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 22. Czerwca 1850,
 moc mające dla wszystkich owych krajów koronnych, dla których Najwyższy patent z d. 4. Marca 1849.
 wydanym został,

**względem święcenia niedziel i katolickich dni świątecznych w miejscach, gdzie
 katolicka ludność większą stanowi liczbę.**

Najwyższą uchwałą z dnia 18. Kwietnia 1850. raczył Najjaśniejszy Pan postanowić, aby władzom zalecono czuwanie na podstawie istniejących ustaw nad tem, ażeby w miejscach, gdzie katolicka ludność większą stanowi liczbę, święcenie niedziel i katolickich dni świątecznych nie było przeszkodzonem robotami huczniemi albo publicznem handlu prowadzeniem.

Wszystkim przeto c. k. władzom niniejszem przekazuje się, aby w tej mierze w swym prawnym działaniu zakresie postępowali.

Thun m. p.

252.

**Erllass des Ministers des Cultus und Unterrichts vom
22. Juni 1850,**

*wirksam für alle jene Kronländer, für welche das Allerhöchste Patent vom 4. März 1849 erflossen ist,
wegen **Feier der Sonn- und katholischen Festtage an Orten, wo die katholische
Bevölkerung die Mehrzahl bildet.***

Mit Allerhöchster Entschliessung vom 18. April 1850 geruhten Seine Majestät anzuordnen, dass die Behörden angewiesen werden, auf Grundlage der bestehenden Gesetze darüber zu wachen, dass an Orten, wo die katholische Bevölkerung die Mehrzahl bildet, die Feier der Sonn- und katholischen Festtage nicht durch geräuschvolle Arbeiten oder durch öffentlichen Handelsbetrieb gestört werde. Alle k. k. Behörden werden daher angewiesen, sich innerhalb ihres gesetzlichen Wirkungskreises hiernach zu benehmen.

Thun m. p.

Journal des Missions des Chinois aux Indes
22. Juin 1830.

Le 22 Juin 1830, le P. de la Rivière, de la Compagnie de Jésus, a écrit au P. de la Rivière, de la Compagnie de Jésus, à Paris, pour lui adresser un rapport sur son voyage aux Indes, pendant lequel il a été témoin de plusieurs miracles de la Providence, et de la bonté de Dieu envers son peuple. Il a été particulièrement frappé de la pureté de l'air, de la douceur du climat, et de la fertilité du sol, qui ont contribué à la prospérité de ce pays. Il a aussi remarqué la piété et la charité de ses habitants, qui ont toujours été prêts à lui offrir l'hospitalité et le secours de leur bien.

Le 23 Juin 1830, le P. de la Rivière a écrit au P. de la Rivière, de la Compagnie de Jésus, à Paris, pour lui adresser un rapport sur son voyage aux Indes, pendant lequel il a été témoin de plusieurs miracles de la Providence, et de la bonté de Dieu envers son peuple. Il a été particulièrement frappé de la pureté de l'air, de la douceur du climat, et de la fertilité du sol, qui ont contribué à la prospérité de ce pays. Il a aussi remarqué la piété et la charité de ses habitants, qui ont toujours été prêts à lui offrir l'hospitalité et le secours de leur bien.

